

Bože můj nebeský,
jak je mně hrubě zle,
[: kdo mě nevychoval, :]
ten mně rozkazuje.

A kdo mě vychoval,
leží v černej zemi,

ten by rozkazoval,
vjec mu možná není.

Ach, rodiči milí,
vy ste pochovaní;
vy o tom nevíte,
jaké mám sůžení.

Súží mě chudoba,
nemám místa svého,
a já dycky prosím
Pána Boha svého,
by mě dal místečko
u Jána svatého.¹⁾

¹⁾ Na hřbitově, jež druhdy okolo chrámu bývaly.

1360.

Z *Nové Usi. Ž. P. p. 223. Zp. I. 283*

Ach, Bože můj mi-úý z vy-so - ké - ho ne - ba, ne-mo-žu sa na - jest su - že - bné - ho chle - ba.

1361.

Z *Násilé*

Ach, Bo - že můj, Bo - že s vy - so - ké - ho ne - ba, ně - daj mi o - ku - síc

slu - že - bne - ho chle - ba, slu - že - bne - ho chle - ba.

Ach, Bože můj, Bože
z vysokeho neba!
Nědaj že mi dočkáč
[: služebneho chleba. :]

Služebny chlebiček
cěžko zarobený;
ještě ho někraju,
juž jest omuvený.¹⁾

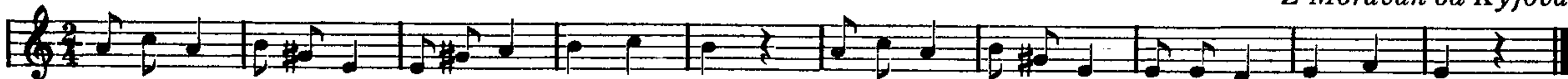
Jeden ho omuvi,
druhy ho odudle,
třeci špatně hledzi,
dy sobě ho kraju.²⁾

¹⁾ Služebny chlebiček,
ten je hrubě hořky,
lepší u mamičky
z drobnej stoklasečky.

²⁾ Lepší u mamičky
jeden kobzol za deň,
nežli na tej službě
kolače každý deň.

1362.

Z *Moravan od Kyjova*

Bo-že můj ne-be-ský z vy-so-ké - ho ne - ba! Ne-mo-žu se na-jest slu-že-bné - ho chle - ba.

Bože můj nebeský
z vysokého neba,
nemožu se najest
služebného chleba.

Ja kdy si ho krájím,
všecí pohlédajú,
mne ubohú dívku
slza polévajú.

Ukrojím si krajíc,
nenajím se ho nic,
u maměnky skybku,
ta je mně k užitku.

1363.

Od *Ostravy z Hošťálkovic*

O, službičko, službo ma, o, službičko, službo ma, jakas mi je teskliva, jakas mi je te-skli - va.

[: O, službičko, službo ma, :]
[: jakas mi je teskliva. :]

Mam ja hospodyň pani,
co mi robotu hani.

Ešček ji nězrobila,
už mi ju pohanila.